

Cealaltă parte din procedură: KL

Concluziile recurente

Prin recursul său, BEI solicită Curții:

- declararea recursului ca admisibil și fondat;
- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-370/20;
- în cazul în care Curtea consideră că litigiul este în stare de judecată, admiterea concluziilor prezentate de BEI în primă instanță;
- obligarea KL la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurilor în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului său, BEI invocă două motive.

Primul motiv, structurat în patru submotive, se referă la interpretarea eronată a normelor interne ale BEI privind invaliditatea.

În primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește noțiunea de invaliditate prevăzută la articolul 46-1 din Regulamentul tranzitoriu al sistemului de pensii aplicabil membrilor personalului BEI (RTRP) și la articolul 11.1 din dispozițiile administrativă ale BEI. Prin faptul că a considerat că noțiunea de invaliditate potrivit articolelor menționate trebuie interpretată în sensul că se referă la un funcționar al BEI care este declarat de o comisie de invaliditate instituită de BEI ca fiind incapabil de a-și relua funcțiile sau funcțiile echivalente în cadrul acestui organism, Tribunalul a denaturat litera și conținutul normelor interne ale BEI și a adoptat o interpretare care ar fi în contradicție cu rațiunea de a fi a pensiei de invaliditate ca măsură de protecție socială.

În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a exclus competența comisiilor de invaliditate instituite de BEI de a se pronunța asupra capacității unui agent al BEI de a desfășura activități în afara cadrului acesteia, pe piața generală a muncii.

În al treilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin interpretarea articolului 46-1 RTRP și a articolului 11.1 din dispozițiile administrative pe baza unui raționament prin analogie cu articolul 78 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.

În al patrulea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin respingerea interpretării susținute de BEI a articolului 51-1 din RTRP și prin omisiunea de a interpreta acest articol în coroborare cu articolul 46-1 din RTRP.

Al doilea motiv, structurat în două submotive, se întemeiază pe o dublă denaturare a faptelor.

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în sensul că a considerat ca fiind obligatorii din punct de vedere juridic documente comisiei de invaliditate care nu erau semnate de toți membrii respectivei comisii.

În al doilea rând, Tribunalul a apreciat în mod eronat conținutul avizului comisiei de invaliditate în sensul că a considerat că respectiva comisie de invaliditate a declarat că reclamantul era incapabil de a-și exercita funcțiile în cadrul BEI, deși formularele semnate de toți membrii comisiei menționate au declarat că reclamantul nu este invalid.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrchním soudem v Praze (Republica Cehă) la 7 februarie 2022 – ALD Automotive s.r.o./DY, administratorul judiciar al debitoarei GEDEM-STAV a.s.

(Cauza C-78/22)

(2022/C 213/32)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Vrchním soudem v Praze

Părțile din procedura principală

Apelantă: ALD Automotive s.r.o.

Intimat: DY, administratorul judiciar al debitoarei GEDEM-STAV a.s.

Întrebările preliminare

- 1) Care sunt criteriile care trebuie îndeplinite pentru a se naște dreptul de a obține o sumă minimă fixă de 40 de euro, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2011/7/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului, în cazul contractelor cu executare repetată sau continuă?
- 2) Instanțele judecătorești ale statelor membre pot refuza să soluționeze cererea menționată la articolul 6 alineatul (1) din această directivă pentru motivul că sunt aplicabile principiile generale de drept privat?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, care sunt condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca instanțele din statele membre să refuze acordarea sumei prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din directiva menționată?

⁽¹⁾ Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (JO 2011, L 48, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spania) la
8 februarie 2022 – RTG/Tuk Tuk Travel S.L.**

(Cauza C-83/22)

(2022/C 213/33)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Părțile din procedura principală

Reclamant: RTG

Pârâtă: Tuk Tuk Travel S.L.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 169 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) și articolul 114 alineatul (3) TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun articolului 5 din Directiva 2015/2302 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate ⁽¹⁾, deoarece acest din urmă articol nu include, printre informațiile precontractuale obligatorii care trebuie furnizate călătorului, dreptul, conferit acestuia la articolul 12 din directivă, de a rezilia contractul înainte de începerea executării sale, cu rambursarea integrală a sumei plătite, în cazul unor circumstanțe inevitabile și extraordinare care afectează în mod semnificativ executarea pachetului de servicii de călătorie?
- 2) Articolele 114 și 169 TFUE, precum și articolul 15 din Directiva 2015/2302 se opun aplicării principiilor disponibilității și coerenței, consacrate la articolul 216 și la articolul 218 alineatul 1 din LEC, în cazul în care aceste principii procedurale pot împiedica protecția deplină a consumatorului reclamant?

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO 2015, L 326, p. 1).